

Slotritje 2012

door Evert - 21 december 2012

Eigenlijk is Sandra de initiator van de laatste motor rit van ons befaamde genootschap. Het was een simpel regeltje vanuit de zandhopen van MAROKKO waar ze met haar vent aan het ruig doen was.

“Komt er nog een pepernoten/ speculaasrit”? Tsja ... daar zit je dan tegen je beeldschermje aan te loeren. Tsja ... eigenlijk heeft ze wel een punt. Maar dan het tweede regeltje: en wel graag op een dag dat ik kan.

Je moet maar lef en durf hebben om een bejaarde pensionado zo te laten schrikken. Dus snel de agenda erbij gepakt en de weersvoorspelling 'lange termijn' geraadpleegd. Doen of niet doen, buiten lag sneeuw, de tweewieler was net schoon na een polderitje door de klei met Henk, Anne en Ron.

Verzamelen bij Casa Napoli

Niet miepen, even doorzetten en dus woensdag de 19 december geprikt. “Ja hoor ik kan”, klomk het opgewekt vanuit Opperdoes, waar het tweetal S en J was teruggekeerd na hun ontberingen in het Marokkaanse zand.

Met zijn hoeveel komen ze dan, riep de cheffin van Casa Napoli? Geen idee, we zien wel. En ja hoor....Gerrit Hiemstra en Helga van Leur waren ons goed gezind. Woensdag de 19de bleek de enige droge dag die week te zijn.

Maar liefst 15 dapperen trotseerden mist en kou en arriveerden rond de klok van 10 uur in een der lokalen van het inmiddels befaamde Veluwe Chapter. Koffie, koek, speculaas, kerstkrans aan alles had de cheffin gedacht. Niet allen dik in gepakte motorrijders waren present. Hezeke met haar kleine dochter en de Heer van Uddel presenteerde zich in hun stuk Zweeds staal op vier wielen.

Bijzondere vermelding: Jan uit Tholen, helemaal uit Tholen. Altijd goed geluimd vooral als hij even naar buiten kan om de brand in een stikkie

Even de benen strekken en gezellig bijpraten

te steken en Harry, die een dag eerder zijn lieve vrouw moest begraven. Geweldig Harry dat je er was.

De directeur van Casa Napoli met zijn lekkernijen

Eens te meer blijkt dat onze genootschap niet alleen voor vrolijkheid is maar dat ook lief en leed met elkaar gedeeld wordt. Het heeft hem goed gedaan, zo vertelde Harry na terugkeer.

De rit was weer zoals van het Chapter gewend is. Speciaal voor boer Bruin een toertje langs lommerrijke boerderijtjes in het buitengebied van Hierden en Hulshorst. Als voorrijder zag ik zijn rode baard krullen in mijn spiegeltje. Vervolgens via een tunneltje onder de A28 en over het spoor van Amersfoort naar Zwolle de Veluwe bossen in.

Vaak hoor je prachtige verhalen over de Indian Summer in het Amerikaanse Boston. Natuurlijk wil de heer HARTMAN zijn blauwe vogels graag gevuld de plas over sturen naar de States. Maar de Veluwe Indian Summer is minstens zo fraai.

Via Tongeren, Wissel, Vaassen, Emst en Vierhouten – en kleine krentenbollenstop – Uddel (waar een groot wild zwijn werd gespot) en Garderen kwam het gemotoriseerde peloton terug in het tijdelijke clubhuis te Ermelo.

Daar was Hezeke nog steeds en inmiddels ook Ron's Marijke aangeschoven om de cheffin des huizes te helpen bij het serveren van warme chocolademelk, oliebolletjes, appelflappen en andere lekkernijen waarvan elke diëtiste zou gruwen. Maar het is slechts een keer per jaar zo'n tussendoortje en dat moet kunnen.

Jongelui: dank voor zoveel support. Je kunt wel iets willen, iets organiseren maar zonder deelnemers is het niets. Tot volgend jaar bij de VRO, hou www.dc10skyriders.nl scherp in de smiezen.

Sandra bedankt dus voor je e-mailtje uit de woestijn en Jaap bedankt voor de appelsap en bier uit eigen brouwerij en de Beemsterkaas.

Mooi plaatje - motoren op een bospad in de Veluwe

Proost en smullen!

Een prachtig bospad 'maar wat een modder!